

Ungdommen mødes — de unge ere jo dem, der skulle bære Landenes Fremtid — i fredelig Vædekamp, vil Sikringen af Verdensfreden faa sit Tilskud. Ogsaa set fra dette Synspunkt forekommer det mig derfor berettiget at udtale sin Glæde over den Bevilling, man her har været saa elskværdig at yde Idrætten. Ganske vist faar den egentlige Idræt kun den mindre Del, 5,000 Kr., medens de danske Skytteforeninger faa den større Del, 6,000 Kr., men jeg skal ikke misunde de danske Skytteforeninger, at de faa noget mere end de andre, de ere ældre her i Landet end Idrætten, og det er mit Haab, at efterhaanden som Idrætsbevægelsen vokser sig stærkere og stærkere — der er allerede god Fart i den —, ville ogsaa de Tilskud, man yder Idrætten, vokse. Og Idrætten fortjener, at Tilskuddene vokse, fordi den vinder mere og mere Tilslutning hos Ungdommen i alle Landets Egne og i højeste Grad bidrager til, at Ungdommen drages bort fra det, der kan skade den. Jeg har fundet Anledning til, da jeg selv er med i denne Idrætsbevægelse, at udtale min Glæde over, at vi have Haab om at se den danske Nation repræsenteret værdigt ved Stævnet i London i Sommer.

Berntsen: Jeg vil ogsaa bringe Ministeren og Finansudvalget en Tak for den Beredvillighed, hvormed de ere enedes om at bevilge 11,000 Kr. til det Stævne, som det ærede Medlem nu omtalte. Jeg ser med Glæde, at de danske Skytteforeninger ere særligt tagne i Betragtning, idet der er bevilget 6,000 Kr. til deres Repræsentation ved de olympiske Lege i London. Den ærede sidste Taler var ikke rigtig paa det rene med, om det var rigtigt, at Skytteforeningerne vare foretrukne, men han bøjede sig for Alderen og mente, at naar de ere ældre end Idrætsforeningerne, var det naturligt, at de fik 1,000 Kr. mere end de andre. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at Skytteforeningerne, for saa vidt de blive repræsenterede i London, ikke alene møde for at konkurrere i Henseende til Skydning, det er en bekendt Sag, at de have optaget Gymnastik og Legemsøvelser som en væsentlig Del af de Øvelser, de drive. Og det er ikke mindre for at faa Lejlighed til at fremstille den Gymnastik, der er ejendommelig for os her i Landet, og som er indført i alle vore Skoler, at de møde derovre. Det er jævne Bønderkarle, der ville komme til at repræsentere de danske Skytteforeninger i London. Den engelske Nation viser os jo den Ære at

spise og betale godt for vort gode danske Smør, og det kunde da ogsaa være af Interesse at fremstille Karle fra de Bøndergaardte, hvor dette Smør tilvirkes, for at vise, at de kunne andet end producere fint og godt Smør. Dertil kommer endvidere, at man, som det er mig bekendt, fra flere Egne i England har anmodet de danske Skytteforeningers Repræsentanter, danske Gymnastikere, om at tage til England for at etablere Kursus i rationel Gymnastik. Ogsaa udfra dette Synspunkt vil det have sin Betydning, at den Virksomhed, der er begyndt i England for at indføre rationel Gymnastik, kan vinde Tilslutning derved, at der af de danske Skytteforeninger fremstilles den Art Gymnastik, som disse Foreninger drive her i saa stor Udstrækning.

Næst at takke Ministeren og Udvalget for deres Beredvillighed i saa Henseende vil jeg benytte Lejligheden til at gøre et Par Bemærkninger om Privatbanernes Forhold til Postvæsenet. Postvæsenet etablerer jo Brevsamlingssteder og ansætter Postekspedienter ved forskellige Privatbaners Stationer. Saa vidt mig bekendt sker det, uden at man fra Postbestyrelsens Side indleder nogen forudgaaende Forhandling med Bestyrelsen for de private Baner, og det forekommer mig ikke ganske rigtigt. Naar et Brevsamlingssted bliver etableret ved en Privatbane, anmoder Postvæsenet bagefter Jernbanebestyrelsen om at revidere Postvæsenets Kasse ved den vedkommende Station samtidig med, at man reviderer Jernbanens Kasse. Man paalægger altsaa Privatbanernes Revision nogen Ulejlighed. Men naar man reviderer den ene Kasse, er man ganske naturligt ogsaa nødt til at revidere den anden, hvis man vil have Sikkerhed for, at Pengevæsenet i det hele er i Orden. Det kan ikke nytte, at den ene Kasse er i Orden, hvis den anden har Mangler. Men det er ikke det værste. Det værste er, at den Stationsforvalter ved de private Baner, som udnævnes til Postekspedient, og for hvem man voterer en Løn, der er den almindelige for Postekspedienter, ingen Pension har af den Sum, han faar af Statskassen for at besørge Postvæsenets Forretninger, og Følgen er som Regel, at naar de private Baner se, at Staten benytter en Del af vedkommende Stationsforvalters Arbejdstid i Postvæsenets Tjeneste, give de private Baner vedkommende en mindre Løn. Det kan gaa, saa længe vedkommende er i Funktion, saa længe han har Løn fra begge Institutioner, fra de private Baner